

רוצים להיות מאושרים? כבדו את הורייכם!

בדור שבו כולם מחפשים ישועות תחת כל עץ רענן, תורמים ונושעים, אומרים תהילים היומי והחודשי, נשמת כל חי ושיר השירים, ומקבלים קבלות שונות ומשונות - הקפדה על קיום מצוות כיבוד הורים נשמעת מהפכנית למדי ■ קבלו ראיון מרתק וחיוני במיוחד עם דקלה יוספברג, המגישה סדנאות ייחודיות בנושא, ומדברת על החשיבות האדירה שבקיום המצווה, כבסיס בלעדי והכרחי להורדת שפע, הצלחה, אושר ושמחת חיים

"כבד את אביך ואת אמך, למען יאריך ימך".

לא רק טכני

דקלה יוספברג, 46, אמה לשישה, חוזרת בתשובה, הפתיעה אותי כשסיפרה לי שהיא שותפה בחברה גדולה לכלי בית ומטבח. תמיד הכרתי אותה ככותבת מאמרים במגזין הידברות ובמקומות שונים, אך מסתבר שיש לה גם צד אומנותי דומיננטי. לפני כשמונה שנים הצטרפה לחברה גדולה, יחד עם שותפים נוספים, שמייצרת קו מקורי ומיוחד של כלי בית.

"אני בוגרת בצלאל והייתי מייצרת עד אז כלים בסטודיו הקרמיקה הפרטי שלי. מישהו ראה את החומרים שלי והציע לי לייצר את זה בצורה מסחרית בסין. הוא פתח את חברת "חצי כוס

זהו, הבעיה היא שאצל רובנו מצוות כיבוד הורים נשארה ברמה של הגן, סיפור על 'דמא בן נתינא' שלא העיר את אבא שלו, כמה הלכות בסיסיות של: 'לא לשבת במקומם' או 'לא לקרוא להם בשמם', וזהו - פחות או יותר. מה יש לחדש במצווה הנדושה הזו? (חלילה...)

מלבד זאת, לרבים מאיתנו יש שק של טענות והערות על ההורים. הם לא נתנו, לא עשו, פגעו, הדחיקו, העלימו, לא התייחסו, התייחסו יותר מדי, הלחיצו...

איך אפשר לכבד הורים בתוך הקלחת הזו? ואיך כל זה קשור לשפע של חיינו, לביטחון עצמי ולתחושה של חוזק?

לדקלה, או יותר נכון - לתורה, הפתרונים.

מאת בת-שבע לוי

"הכל תלוי בכיבוד הורים", טוענת דקלה יוספברג, "כל השפע של החיים, ברוחניות ובגשמיות".

בדור שבו כולם מחפשים ישועות מתחת כל עץ רענן, תורמים ונושעים, תורמים ומתברכים, אומרים תהילים היומי והחודשי, נשמת כל חי, שיר השירים, ומקבלים עוד קבלה בצניעות/ שמירת הלשון/ שמירת שבת או ברכות (וכל הקבלות קדושות וראויות!), נשמעת הגישה של דקלה כמעט מהפכנית.

כיבוד הורים? כבר שמענו על המצווה הזו... בגן, בכיתה א' או ב'.

ואין בזה משהו? לא יתכן מצב שבו באמת נפגענו מההורים?

"וודאי שיייתכן, אך אין לזה קשר למצוות כיבוד הורים. יש להבין שהיסוד והבסיס לכל החיים שלנו הוא כיבוד ההורים. ראשית, מדובר במצווה הנמצאת בחמישייה הפותחת של עשרת הדיברות, ממש יחד עם 'לא תרצח' ו'שמור את יום השבת לקדשו'. הבעיה היא, שכולנו נשארים בתפיסת כיבוד הורים מאוד רדודה: כמה סיפורים בנושא ורשימת הלכות שאנו מקיימים אותה (במקרה הטוב...) בצורה יבשה כמו רשימת מכולת - בעוד שיש במצווה זו עומק הרבה יותר גדול.

"כיבוד הורים זה לא דבר טכני. כיבוד הורים אמיתי פירושו עמדה נפשית נכונה מולם, עמדה של ילד, של 'אני מתחת והם מעל'. העולם בנוי

המצוות המונחות ביותר בימינו הינה מצוות כיבוד הורים. בדור שמדקדק בהלכה, שמקיים מצוות בהידור, שמשתדל ומתעורר גם בבין אדם למקום וגם בבין אדם לחברו, נדמה שמצוות כיבוד הורים נשארה מאחור.

בדור המערבי והדמוקרטי, שמייקר את מעמד הילדים ונוגס במעמד המבוגרים, בעידן שבו 'חוצפא יסגא', קשה מאוד להסביר את מצוות כיבוד הורים ולהעצים אותה.

"דווקא כאן", טוענת דקלה, ומביאה מקורות לדעותיה, "טמון כל הטוב המסתתר מאיתנו. רובנו מסתובבים עם שק של טענות כלפי ההורים, הרבה משום שהפסיכולוגיה המודרנית הכניסה לנו את הדעה שההורים קלקלו אותנו".

סוכר" וביקש ממני לייצר ליינן של כלים, שהיוו חידוש אדיר בשוק הישראלי ונחטפו מהמדפים. כיום, ברוך ה', אנו משווקים ל-400 חנויות ברחבי הארץ. הביקוש גדול מאוד".

הכלים כולם בעיצוב של דקלה, מיוצרים ממלמין, פח וזכוכית. כולם עם נגיעה מחוייכת, נוסטלגית, עם עיטורים מלאי חן. אם תפגשו את הכלים המעניינים, תוכלו לזהות את הקריצה השובבה והשמחה של דקלה מאחורי כל נטלה, ספל קפה או מגש של עוגה.

אבל, מחוץ לאומנות, דקלה - בכובעה הרשמי - היא מנחת הורים בגישת שפר, ובשנים האחרונות מעבירה סדנאות בנושא כיבוד הורים, המבוססות על גישה זו.

הדבר די מפתיע, משום שאין ספק שאחת

את הילד שלו בתחומים מסויימים?

"אענה לך בדוגמאות מהסדנאות שאני מעבירה. סיפרה אשה אחת שאמא שלה לא מפסיקה להעביר ביקורת על אופן הבישול שלה, ומעירה לה בצורה קיצונית כמעט על מה שהיא מכניסה לסיר. אותה אשה מאוד משתדלת לבשל לשביעות רצונה של אמה, אך האם עדיין לא מפסיקה להעיר לה. שאלתי אותה מה היא חושבת על הבישול של אמא שלה, והתברר שאמא שלה עקרת בית ועסוקה מאוד בבישול. לעומתה, היא, הבת, מזלזלת ביחס של אמא לבישול ולאוכל. 'אני', סיפרה, 'הולכת לשיעורים ולומדת. אני לא כל הזמן מבשלת, וגם כשאני במטבח אני שומעת תוך כדי שיעור תורה'. הסברתי לה שהיא מגיעה בתחום הזה מעמדה של עליונות, וכשהיא באה 'מלמעלה', אמא שלה מנסה בתת מודע להחזיר אותה למקום הטבעי שלה - למטה, ומשדרת לה 'תדרי למקומך, אל תנסי לחנך אותי'. היא ציינה שאמא שלה עומדת להגיע אליה לראש השנה. הצעתי לה לנסות לבשל כמוה, כמו עקרת בית פשוטה, בלי שום שיעור ברקע. התוצאה הייתה מדהימה... במשך יומיים של ראש השנה, אמא לא העירה לה אפילו הערה אחת על האוכל! ברגע שהיא חזרה למקומה הטבעי, הסתיים הצורך בהערות.

"אשה אחרת, שמאמינה בתזונה ורפואה טבעית, סיפרה שאבא שלה מזלזל בתחום, דוגל ברפואה קונבנציונלית, ובכל פעם דוחף אותה ללכת לרופאים, דבר שהיא נמנעת ממנו. התברר שהיא הרגישה מעל אביה בתחום זה וחשבה שהוא טועה. הנחיתי אותה לחשוב אחרת, ובפעם הבאה שלא הרגישה טוב, הרימה טלפון לאביה, והתייעצה איתו מה לעשות. 'התקשרתי אליו כמו בת, כמו ילדה. חזרתי למקום הנכון שלי'. לתדהמתה, הגיב האבא: 'אין לך מה ללכת לרופא, הכל יהיה בסדר, את תתגברי על זה'.

"צריך לדעת שכיבוד הורים מבריא את החיים. לא לחינם נאמר כל מצווה זו: 'למען יאריכון ימך'. כיבוד הורים נתן ארובה ומרפא לנפש, מעניק חיים מאוזנים, ועוזר להסתכל על כל החיים מעמדה נכונה. מעמדה של מתבוננת ומסתגלת, ולא ממבט של תובעת לעצמי הכל. הוא מכניס ענווה.

עומד מול האישיות של אבא, אלא מול אבא עצמו. אבא זה ערך מוחלט של טוב כלפי.

"ייתכן שאבא בעייתי, מעורער בנפשו, אינו שומר מצוות ואפילו פושע, ועדיין - זה לא העסק שלי. אין זה מתפקדי לחנך אותו או להשיג עליו. בשבילי הוא אבא.

"כתוב שצריך להתייחס להורה כמו אל מלך. אמורה להיות לנו הכנעה בסיסית אל ההורים מכוח זה שילדו אותנו. כיצד היינו מרגישים מול מלך? או, אם נשווה את זה למושגים שלנו - מול רב או אדמו"ר גדול? ברור שהיינו מרגישים מבוטלים לידם. כך אנו אמורים להרגיש גם כלפי ההורים.

"מי שיקיים את המצווה הזו ככה - יראה שינוי אמיתי בחיים שלו".

כיצד?

"יש להבין שקיום המצווה הזו הוא למעשה קורס העצמה עצמית - חנימית. בלי פסיכולוג ובלי עצות מיותרות. כאשר אני חוזרת למיקום המתאים והמדוייק שלי; כאשר אני רואה את אבא ואמא שלי כמלכים, וממתנת אותם כפרימה מדהימה, באופן טבעי - אני הופכת לנסיכה. אני הופכת לאחת ששייכת לפרימה מיוחדת! באופן טבעי נהיה לי ערך אינסופי שלא תלוי בשום דבר. אנו מאוד נוטים לקשר את הערך שלנו לדברים חיצוניים. אם אני קושרת את הערך שלי להורים - הערך שלי לא תלוי יותר בשום דבר. הוא לא משתנה ולא זו לעולם. בנוסף, אני גם מתחילה להרגיש שייכות. יש לי מקום לחזור אליו, נהיית לי סוף סוף כתף להישען עליה, יש לי למי לפנות, יש לי יציבות בחיים.

"זה בדוק. אם אני מזלזלת בהורים שלי אני מרגישה מאוד תלושה, ורואה את עצמי כבעייתית ונחותה. אם אני מכבדת אותם, ושמה את עצמי מתחתם בענווה, מיד אני מכובדת בעצמי. לכבד את הורי - פירושו לכבד את עצמי. אדם לא יכול לכבד את עצמו מבלי לכבד את מי שהביא אותו לעולם ומי שהוא שייך אליו".

מי למעלה, מי למטה

מה קורה כאשר ההורה הוא ביקורתי ומחליש

כמו פירמידה. בבסיס העליון שלה נמצא הקב"ה שכולנו מחוייבים אליו, מתחתיו יש את ההורים, ובבסיס למטה אנחנו ממוקמים. מחובתנו להרים עיניים למעלה - להורים שלנו, ולמעלה יותר - לאלוקים. כיבוד הורים מדוייק זה להיות למטה, להתמקם נכון, ולשאת עיניים אל ההורים".

להפוך את הפירמידה

נדמה שהיום מנכנים אחרת לגמרי...

"היום הפירמידה היא הפוכה. אני יותר צדיק/ה מההורים, אני יותר מבינ/ה. אנחנו מאוד למעלה וההורים למטה. הפכנו סדרי בראשית. כיבוד הורים נכון פירושו להפוך את הפירמידה, שתהיה שוב מתוקנת ובצורה הנכונה. להתמקם שוב למטה.

"יש שני סיפורים מופלאים על רבי טרפון שממחישים זאת. סיפור ראשון מספר שלאמו של רבי טרפון נקרעו הסנדלים באמצע הדרך, אז הוא הניח את כפות ידיו מתחת לרגליה, והיא דרכה עליו עד שהגיעו למקום ששם תיקנו את סנדליה. סיפור נוסף הוא, שבעת חולשתה היא עלתה על גבו על מנת להגיע למיטתה. יש להבין מדוע נהג כך. מדוע לא הרים אותה כשנקרעו לה הסנדלים? מבחינה פרקטית זה הרבה יותר פשוט. וכן, מדוע לא הניח לה שרפרף כדי שתעלה למיטה? מדוע דווקא על הגב שלו? אלא, רבי טרפון ידע שאמו מבוגרת וחלשה. במצב כזה, כשהורה חלש, יש לנו נטייה לחוש את עצמנו חזקים. רבי טרפון רצה להישאר בעמדה הנפשית הנמוכה הנכונה, ולהזכיר לעצמו את המיקום הנכון שלו. גם כשאני סועד הורה חלש, אני עדיין עושה את זה ממקום של 'למטה', ולא 'מלמעלה'.

מה קורה כשאנו מזהים חסרונות אצל ההורים? או כשאנו מקבלים על עצמנו שמירת מצוות וההורים לא?

"החכמה היא להיות בכובע של ילד/ה מול ההורים. להיות מולם - כפשוטו, לא מול החסרונות שלהם.

"כילד, אני כלל לא אמור להתעסק עם האישיות של ההורה. אין ספק שלכל בן אדם יש חולשות וטעויות, גם להורים שלנו יש, אבל זה לא העסק שלי. אני אמור לעמוד מולם כמו ילד. ילד מול אבא. אין לי קשר עם 'משה', 'דוד' או 'דני'. אני לא

תקליטניות

לנשים בלבד

הרקדה והפעלה לכל אירוע
בת מצווה בתוכנית יפה ומושקעת

מוסיקה קצבית ועדכנית | תלבושות ואביזרים משמחים
קריוקי - במגוון רחב של שירים, בכל הסגנונות

כשהנשמה נאירה...
ערב מוסיקלי יחודי
שירה בליווי גיטרה ודברי חיזוק

מרגש ומעצים!
בליווי מצגות

רות 052-3229743

חלק מהכלים של
חברת "חצי כוס
סוכר", בעיצובה
של דקלה

"יעשה אוזנו כאפרכסת"

"אחד הדברים שמלמדים על העומק של כיבוד הורים היא העובדה שאנו לא קוראים להורים שלנו בשמם. מדוע? מה אפשר ללמוד מזה?"

"השם מסמל את המהות של הבן אדם. כאשר אני לא קורא להורים בשמם, אלא רק מכנה אותם בכינוי 'אבא' או 'אמא', אני בעצם מזכיר לעצמי שאני לא מתעסק עם המהות שלהם. אין זה כלל מענייני מהי מהותם או דרכם. אני נושא אליהם מבט מלמטה, כילד, לא כשווה ערך. לעומת זאת, ההורים - הם אלו שנתנו לי את שמי. בעומק, זה מבטא שיש להם איזושהי גישה ישירה למהות שלי. לפעמים נראה שהם לא מכירים אותנו, אבל ברוב המקרים להורים יש הבנה עמוקה מאוד בנפש ילדם. הם הכי אוהבים אותנו ודואגים לנו (במקרים נורמטיביים, לא במקרים קיצוניים שמחייבים התייחסות נפרדת!). כותב ה'פלא יועץ': 'יעשה אוזנו כאפרכסת לשמוע תוכחות של הוריו'. כל מילה שהורה אומר שווה המון. ברוב המקרים הם יודעים בדיוק מה חסר אצלנו, רק שלא תמיד אנחנו מוכנים לשמוע. גם אם הורה מעביר ביקורת וזה לא נעים, בדרך כלל יש לו מסר סמוי ואמיתי להעביר לנו."

מה עושים עם קונפליקטים והתנגשויות עם ההורים בתחומים שונים?

"בדרך כלל קונפליקטים נוצרים כשאנחנו עולים על האולימפוס ומשקיפים 'ממרום דרגתנו' על ההורים 'הלא חכמים' שלנו... אנו חיים בטעות נוראית. זה לא התפקיד שלנו לחנך את ההורים. זה לא המקום שלנו. התפקיד שלנו הוא לבוא כילדים, גם אם יש דברים קשים או שנראים לא נכונים. אנו לא מחנכים ולא משגיחים שלהם, זה ממש עיוות של מצוות כיבוד הורים."

"כבעלת תשובה אני מכירה מקרוב את הפן של חוזרים בתשובה מול ההורים שלהם, ואני יכולה לומר מניסיון של שנים, שכשילדים שמתקרבים לדת ומנסים לשנות את ההורים שלהם או לחנך אותם לדרך האמת, הם תמיד נוחלים כישלון! באופן מוכח, רק כאשר הם מכבדים, ומגיעים כילדים לפני הוריהם, הם מצליחים להשפיע ולגלות להורים מהאור של חייהם."

"בנוסף, כיבוד הורים הוא המתכון המנצח לכך שילדינו יכבדו אותנו. כאשר ילד רואה שההורים שלו מכבדים את הוריהם בהכנעה אמיתית, בענווה, ולא רק בעזרה פיזית שמלווה בעליונות גלויה או סמויה, זה נקלט אצלו. גם הוא יפנים ויקלוט את הכלי הזה."

כשאבא קנה מכונת...

"זה פשוט מדהים, מוסיפה דקלה, 'איזה עצות יוצאות מההורים כשאנחנו מגיעים ממקום של 'מקבלים', של נושאים עיניים מלמטה. ההורים שופעים עצות, תמיכה וסיוע בצורה שהכי מדויקת לנו, ממש כמו מזון של אמא שמניקה את בנה, שהוא הכי מדויק ונכון לו. משהו טבעי, אלוקי. הכרתי מישהי שהיא אשת עסקים ממולחת, שיש לה אמא עיראקית, אישה פשוטה, שמבלה כל הזמן במטבח. היא החליטה להתייעץ איתה בעסקים. לתדהמה, היו לאמה, שלא מבינה בעסקים דבר, עצות מועילות שהוכיחו את עצמן פעם אחר פעם! היא לא הייתה אומרת הרבה, רק משהו כמו: 'לא נשמע לי טוב, יא בינתי', 'לא מידי הרבה, יא בינתי', 'ברכה והצלחה'. כל מיני דברים קטנים

מעוניינים לשדרג את חייכם?

רוצים יותר שליטה
בהתמודדות עם חרדות, דאגה,
מחשבות כפיתיות, חוסר שלוה?

בואו לסדנא אינטנסיבית,
חוייתית ומעצימה!

עולם המחשבה
עם הרב יצחק פנגר

נושאים שילמדו בסדנא:
< חרדות < דאגות < מחשבות
טורדניות < מנוחת הנפש

נלמד את גישת היהדות ודרכי
ההתמודדות שמופיעות במקורות
היהודיים, גישות פסיכולוגיות,
מלוות במחקרים עדכניים
וידע אקדמי.

לפרטים ולהרשמה:

073-2221300

הסדנא תקיים איה
ביום שלישי 21.11
ג' כסליו 16:00-10:30
התכנסות ב-10:00
בבית הידברות
רח' אריה שנקר 20 פי"ת

"אשה אחרת שאני מכירה כעסה על אבא שלה - אדם עשיר, שלא נתן לה תמיכה כספית כלל, על אף שהוא עצמו חי חיי רווחה ומותרות. ברגע של פכחות היא החליטה שהיא חייבת לעשות שינוי מחשבתי, והחלה לשנן לעצמה שאבא שלה לא חייב לה דבר. היא צריכה לכבד אותו כאבא, בלי תנאים. אחרי חודש חיכתה לה מתחת לבית מכונית חדשה עטופה באריזות - מתנה מאבא שלה!"

שהתבררו כנכונים."

מדוע אנחנו נדרשים לרעיון כבוד כה גדול להורים?

"ראשית, זוהי מצווה בעשרת הדברות. זאת עובדה ברורה שלא צריכה הסברים נוספים, אבל אם כן מנסים להעמיק, אפשר להוסיף לזה טעם.

"נמשיל זאת לאדם שהולך ברחוב ופתאום מגיעה משאית שעולה על המדרכה וכמעט דורסת אותו. ברגע האחרון מגיע מישו, מושך אותו בכוח, ופשוט מציל לו את החיים. מאותו רגע הוא אסיר תודה כלפיו כל חייו! הוא הציל את החיים שלו! תארו לעצמכם, שהבן האדם שהצילו אותו יגיד למציל: 'אם החיים שלי יהיו טובים, אני אכיר לך טובה, ואם הם יהיו גרועים - אז לא...' אין כזה דבר, אם מישוהו הציל את חיי, אני אסיר תודה כלפיו בלי תנאים, אפילו אם החיים שלי מאותו רגע ואליך יהיו מלאים בסבל.

"ההורים שלנו העניקו לנו את החיים, ובדרך כלל גם עברו סבל גדול של צער גדול בנים בדרך, עם המון השקעה פיזית ונפשית. גם אם לא, אני חב להם את חיי. נקודה. אי אפשר להתעלם מזה". דקלה שופעת סיפורים מחזקים על המצווה.

"אחת המשתתפות בסדנא, אשה צדיקה, לקחה את חמיה אליה הביתה וטיפלה בו עם בעלה במסירות. חמיה התברר כאדם קשה אופי, והשרה אווירה מאוד לא נעימה בבית. הוא היה מעיר להם על כל צעד ושעל, ומעולם לא נתן להם כסף על שהותו בביתם, אפילו שהשקיעו בו כספים רבים.

"בסדנא של כיבוד הורים היא התמרמה ושיתפה אותנו בסיפור. עזרנו לה להבין, שעל אף שהיא עושה מעשה חסד נדיר, היא עושה אותו במקום מסויים מתוך עליונות, מתוך הרגשה של 'אני מצילה אותך'. חמיה, ככל הנראה, מרגיש את השדר, ותובע לעצמו בצורה קשה את הכבוד הבסיסי שמגיע לו. היא החליטה לעשות שינוי ולהתייחס אליו בכבוד פנימי גדול מאוד. היא החלה לחשוב עליו כעל ספר תורה בבית(!) ולייקר את הזכות הגדולה שיש להם שהוא אצלם. לתדהמתה, חמיה שינה את עורו לחלוטין - הביקורת וההערות פסקו לחלוטין! מעבר לכך, אחרי שבוע הוא אמר לה: 'אני רוצה שאת תדאגי לי אחרי מותי', ונתן לה סכום כסף גדול לקנות בו

תכשיט! מחווה שמעולם לא עשה קודם. השינוי היה מפעים ובלוט לעין.

"אשה אחרת שאני מכירה כעסה על אבא שלה - אדם עשיר, שלא נתן לה תמיכה כספית כלל, על אף שהוא עצמו חי חיי רווחה ומותרות. ברגע של פכחות היא החליטה שהיא חייבת לעשות שינוי מחשבתי, והחלה לשנן לעצמה שאבא שלה לא חייב לה דבר. היא צריכה לכבד אותו כאבא, בלי תנאים. אחרי חודש חיכתה לה מתחת לבית מכונית חדשה עטופה באריזות - מתנה מאבא שלה!"

כשהחמות הפסיקה לחלק ממתקים

ובכל זאת, מה קורה עם הורים שלא העניקו לילדיהם צרכים רגשיים בסיסיים, ואולי אף הרסו במידה מסוימת את ההתפתחות האישית שלהם?

"ייתכנו מצבים שבהם ההורים לא נתנו מספיק, לא נתנו נכון, ואפילו פגעו בילדים שלהם. לפעמים יש צורך לטפל ולעבוד גם על חוויות ילדות לא נעימות או קשות. עם זאת, אין כל סתירה לכך שאמורה להיות לנו הערכה בסיסית, הכרת הטוב תמידית וכבוד פנימי ועמוק - שלא תלוי בשום דבר חיצוני - להורים שלנו. ראשית, משום ציווי התורה, ושנית, משום שהם העניקו לנו את החיים, וזו עובדה קבועה ונצחית שאינה משתנה!"

"הייתה לי חברה, שיצאה לסידורים עם אחד הילדים שלה, ופתאום הודיעו לה שיש שריפה בבית. הדבר הנורא הוא, שבלחץ השריפה התינוק נשאר בבית. היה שם כמובן בלגן גדול ולחץ אדיר, וברגע האחרון נכנס כבאי, שבמסירות נפש של ממש הציל את התינוק. מאז, הוא הפך לסמל אצלם בבית: 'גדי הכבאי'. הוא נהיה מותג, פירמה. הם מזמינים אותו לשמחות ואירועים, והוא נהיה ממש חלק מהמשפחה. אין להם אף דרך אנושית אחרת להודות לו על ההצלה המופלאה של התינוק שלהם.

כל הורה הוא, למעשה, מעין 'גדי הכבאי'. כל הורה נתן לנו את החיים במתנה, וצריכה להיות לנו על כך הערכה עמוקה, הכרת הטוב, שפלות וענווה בלתי נגמרת."

דקלה מוסיפה מקרים מרגשים נוספים

שהתרחשו בעקבות שינוי בכיבוד ההורים:

"אחת הנשים שהשתתפו בסדנא סיפרה, שהיא לא אוהבת ללכת לחמותה, משום שהיא דוגלת באוכל בריא, וחמותה, לטענתה, 'מרעילה' את הילדים - שופכת עליהם בנדיבות ממתקים גדושים בצבעי מאכל ובחומרי טעם וריח, וזה מאוד מפריע לה. מכיוון שהיא אשה עדינה, היא נמנעה מלהעיר לחמותה על העניין, אבל בלב התרעמה על כך. דיברנו בסדנא על האפשרות לעבוד על זה ולא להסתכל על חמותה בעליונות. באחת השבתות שלאחר מכן היא הייתה אצל חמותה. לביל שבת חמותה חילקה ממתקים כמו תמיד, אבל בשבת בבוקר, להפתעתה הגדולה, חמותה סירבה לחלק ממתקים בטענה שזה לא בריא. השדר הסמוי, הכבוד הפנימי, השפיע יותר מאלף מילים.

"משתתפת אחרת לא הייתה אצל חמותה בשבת במשך שנים ארוכות(!). היא טענה שהאווירה אצל חמותה זולה ואפילו רחובית, והיא חששה מההשפעה על הילדים. לא היה מדובר על השפעה רוחנית קלוקלת, אלא על דקויות באווירה ובסגנון. אחרי הסדנא היא החליטה ללכת לשם לשבת, ולעבוד על עצמה להסתכל על הדברים בצורה נכונה, מתוך כבוד פנימי ולא מתוך התנשאות. במוצאי שבת היא הדיחה את הכלים, וכשהיא סיימה חמותה ניגשה אליה, חיבקה אותה, והורידה את צמיד הזהב שלה מהיד ונתנה לה. מי שמכיר את הסגנון המרוקאי יודע שזאת מחווה גדולה מאוד..."

"אמרה לי פעם מישוהי בוכרית, שמקובל אצלם, שאם יש בעיות בפרנסה הולכים להורים, או עולים לקבר שלהם לבקש סליחה. כלומר, ברור להם שאם יש בעיות, המקור לכך הוא פגם במצוות כיבוד הורים. שמעתי גם מהרב יובל אשרוב, מוסיפה דקלה, 'שכל השפע של האדם תלוי בכיבוד הורים שלו. ההסבר לכך פשוט. מעל האדם נמצאים ההורים, ומעליהם - הקב"ה. אם כיבוד ההורים פגום, הצינור שמחבר בין האדם לבין אלוקים חסום בנקודת החיבור האמצעית - והשפע לא יכול לעבור. רק אם הצינור ישתחרר וכיבוד ההורים יהיה נכון ואמיתי, השפע ברוחניות ובגשמיות יוכל לעבור. כיבוד הורים משחרר את השפע שמוכן לנו!"